

Mischa van Huijstee – Alles van ijs is maakbaar. Tekst B (met woordverklaringen)

Uit: *Zwemlessen voor later. Klimaatpoëzie*. (Uitgeverij Vrijdag, 2020, p. 23)

Alles van ijs is maakbaar

- 1 Onder de sijpelende¹ ijslijven² liggen
2 al duizenden stenen klaar
3 voor een gedenkwaardig afscheid
4 en de zee is onverzadigbaar³
5 ze neemt het smeltwater zonder aarzelen⁴ in zich op
- 6 Daar hoeven we ons
7 gelukkig niet mee bezig te houden
8 we hebben immers al genoeg
9 aan ons hoofd⁵
- 10 Zo moeten we voor ons nageslacht
11 nog een fotoboek maken vol gebroken wit⁶
12 toch het kleurtje van de eeuw
- 13 Zo moeten we nog een woord verzinnen
14 voor elke plek ontdaan⁷ van sneeuw
- 15 En hé, kop op
16 als we niet kunnen wennen aan het nieuwe landschap
17 dan laten we sneeuwkanonnen replica's⁸ blazen
18 van onze dierbaarste⁹ ijslijven

¹ **sijpelende** – sijpelen: druppels water die onmerkbaar vloeien

² **de ijslijven**: een lijf is een lichaam, bijvoorbeeld van een mens, hier uit ijs

³ **onverzadigbaar**: bodemloos

⁴ **aarzelen**: zonder twijfel of overleg

⁵ **veel aan het hoofd hebben**: veel te doen hebben

⁶ **gebroken wit**: niet helemaal wit, crèmekleurig

⁷ **ontdaan van**: zonder

⁸ **de replica**: kopie/imitatie

⁹ **dierbaarste** – dierbaar: kostbaar, heel geliefd

Sprachniveau (rezeptiv) B2

Syntaktisch

- Keine Interpunktion, durch die Großschreibung des Satzanfanges wird deutlich, dass eine Strophe je einen Satz umfasst.

Wortwahl

- Wortschatz weniger vertraut aus dem Niederländischunterricht, Vokabelläuterungen notwendig (s. Fußnoten)
- Umgangssprachlich „En hé“ (Z. 15)
- Sprichwort „Kop op“ (Z. 15)
- Vertraute Wortbildungsmuster foto + boek = „fotoboek“ (Z. 11), sneeuw + kanonnen = „sneeuwkanonnen“ (Z. 17)
- Wortableitung „replica's“ (Z. 17) aus dem Deutschen „Replika“ oder Französischem „réplique“
- Wiederholung zentraler Wörter „sneeuw“ (Z. 14, 17), „ijslijven“ (Z. 1, 18)
- Präsens

Semantisch

- Das Gedicht beschreibt auf zynische Weise die Folgen des Klimawandels und stellt dabei die zentrale Rolle der Menschen heraus, die nicht angemessen reagieren.
- Schwarzer Humor über Wortspiel mit weißer Farbe: „gebroken wit“ als Farbe des Jahrhunderts, anspielend auf die zerbrechenden Eisberge.
- Strophe 1 etabliert, dass die Natur den Klimawandel bereits vollzieht (Z. 1-5).
- Strophe 2-5: Die Menschen stört der Klimawandel nicht, sie sind zu beschäftigt mit sich selbst, erkennen den Ernst der Lage nicht und produzieren lieber unter enormem Energieaufwand Schnee, um das alte Bild zu bewahren, als sich der neuen Situation zu stellen.
- Das Gedicht behandelt damit nicht nur den Klimawandel, sondern auch Verdrängungsmechanismen.